

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/69/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010705
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121010705.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obvineného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B. C., pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (v znení účinnom do 27.01.1999), na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.09.2022 v Trnave, prejednal sťažnosť obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 30.06.2022, č. k. 28T/31/2021-1573, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B. C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd rozhodol tak, že („citácia“):

„Podľa § 244 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku s poukazom na § 562 ods. 2 Trestného poriadku per analogiam, súd trestnú vec obvineného A. A., ktorý je stíhaný pre trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (v znení účinnom do 27.01.1999) na skutkovom základe, že

v doobedňajších hodinách dňa 29.11.1998 po predchádzajúcej vzájomnej dohode s nebohým D. E., bez vedomia F. G., vykonali fyzickú likvidáciu osoby H. G., prezývaný I., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že v rodinnom dome, kde žil A. A. na adrese J. K. L. XXX/XX, B. C. pristúpil A. A. k poškodenému H. G. a bližšie nezistenou zbraňou strelil H. G. do hlavy za prítomnosti D. E. a F. G., čím ho na mieste usmrtil. Následne telo H. G., A. A. spolu s D. E. naložili do batožinového priestoru motorového vozidla Škoda Felícia striebornej metalízy a prikázali F. G., aby zaviezol telo na chatu nachádzajúcu sa v obci M. N. - O., ktorá v tom čase patrila P. A., matke A. A.. Po tom, ako F. G. prišiel na uvedenú chatu, počkal na príchod A. A. a D. E., ktorí na predmetnú chatu prišli a telo H. G. hodili do odpadovej šachty nachádzajúcej sa pred vchodom do pivničných priestorov chaty, pričom F. G. na príkaz A. A. a D. E. zasypal telo v šachte vopred pripraveným štrkom, aby tak znemožnili jeho nález. Motívom zavraždenia H. G. zo strany A. A. a D. E. bola skutočnosť, že sa s týmto nechceli deliť o finančný podiel pochádzajúci z činnosti spojenej s obchodovaním s autami,

postupuje Špecializovanému trestnému súdu z dôvodu vecnej príslušnosti podľa § 16 ods. 5 Trestného poriadku s poukazom na § 14 písm. a) Trestného poriadku.“ (koniec citácie)

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 1573-1574 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal dňa 08.04.2021 na Okresný súd Trnava obžalobu zo dňa 08.04.2021, sp. zn. Kv 100/17/2200-64, ktorou obvinenému A. A. kladie za vinu spáchanie trestného činu vraždy spáchanej formou spolupáchateľstva

podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (v znení účinnom do 27.01.1999), ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Zo skutkovej vety obžaloby okresný súd zistil, že vražda poškodeného H. G. mala byť vykonaná obvineným A. A. vopred naplánovaným spôsobom.

Vyjadrenie skutku, resp. spôsob jeho vopred uváženeho prevedenia, ako bol tento vymedzený v skutkovej vete obžaloby, má podklad v dokazovaní, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní. V tomto smere okresný súd poukázal na výpoveď svedka F. G. zo dňa 14.02.2018 (č.l. 534 – 543 spisu), zo dňa 11.12.2018 (č.l. 544 – 559 spisu) a zo dňa 09.04.2019 (č.l. 563 – 574 spisu).

Okresný súd v ďalšom poukázal na citáciu ustanovenia § 562 ods. 2 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že okresný súd v sídle krajského súdu je príslušný vykonať v prvom stupni konanie aj o trestných činoch podľa skôr účinných predpisov, ktoré svojou povahou a závažnosťou zodpovedajú trestným činom uvedeným v § 16 ods. 1. Zodpovedajúcu povahu a závažnosť je treba posudzovať najmä z hľadiska, že keby sa podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona nepoužil skôr účinný Trestný zákon č. 140/1961 Zb., ale trestnosť činu by sa posudzovala podľa nového Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., či by bol vecne príslušným na konanie okresný súd v sídle krajského súdu podľa § 16 ods. 1 Trestného zákona.

Proces dokazovania, ktorý bol vykonaný v prípravnom konaní podľa názoru prvostupňového súdu bez rozumných pochybností nasvedčuje, že ak by skutok bol posudzovaný podľa Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., bol by právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 Trestného zákona, na ktorého prejednanie by bol vecne príslušným Špecializovaný trestný súd.

Trestný poriadok síce situáciu uvedenú v § 562 ods. 2 Trestného poriadku výslovne neupravuje z hľadiska pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu, avšak pre takýto prípad je treba postupovať analogicky podľa tohto ustanovenia, kedy práve s poukazom na povahu a závažnosť činu by vecne príslušným súdom na konanie mal byť Špecializovaný súd, a preto rozhodol okresný súd v zmysle výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť obvinený (č.l. 1976 spisu) a obhajkyňa obvineného JUDr. Ingrid Zlochová (č.l. 1581 spisu), ktorú dodatočne odôvodnila v osobitnom písomnom podaní zo dňa 25.07.2022 (č.l. 1582 – 1587 spisu).

V písomných dôvodoch sťažnosti po úvodnej rekapitulácii výpovede svedka F. G., obvinený uviedol, že tvrdenie svedka, že sa skutok stal v rodičovskom dome na J. XXX/XX, je neskutočný výmysel, pretože podľa popisu miesta, spôsobu vykonania skutku samotným svedkom je zrejmé, že sa tak skutok nemohol stať. Údajný motív činu je dlhodobo neznámy a neustálený. Opätovne sa v ňom svedkovia nezhodujú a reprezentujú viacero motívov pre údajné vykonanie skutku. V prípade finančného motívu poukázal na to, že ide o výmysel svedka F. G., ktorý nie je podložený žiadnym dôkazom. Uvedené dôvody s poukazom na výpoveď B. Q. a výpoveď P. E. tým, že po zosnulom otcovi ako rodina mali k dispozícii veľké množstvo finančných prostriedkov na zabezpečenie všetkých štandardných alebo nadštandardných potrieb, preto nevidí žiaden dôvod, prečo by mal zavraždiť niekoho kvôli 600 000 SK. Ďalej uviedol, že jeho otec bol zavraždený, konkrétne zastrelený jeho spoločníkom v roku 1996, pričom z tejto udalosti sa doteraz nespamätal, traumatizuje ho, preto má odpor ku zbraňam, čo potvrdzujú aj výpovede svedkov ako aj skutočnosť, že sa nepodarilo nájsť zbraň, rovnako ako žiaden iný dôkaz, ktorý by podporoval verziu svedka F. G.. Tvrdenie, že na účet obvineného, resp. účet spoločnosti malo prísť 600 000 SK, je rovnako vymyslené a nezakladá sa na pravde, zároveň ho nepodporuje žiaden iný dôkaz. V neprospech svedka F. G. svedčí aj fakt, že jeho tvrdenia vyvracajú zakaždým iné tvrdenia ostatných svedkov. Zo znaleckého posudku č. 23/2019 zo dňa 30.09.2019 vypracovaného znalcom v odbore psychológia PhDr. Karolom Kleinmannom, PhD. podľa názoru obvineného vyplýva, že svedok F. G. je nedôveryhodný svedok, bažiaci po pomste voči jeho osobe za to, že vypovedal v jeho neprospech, za čo bol odsúdený na dlhodobý trest odňatia slobody.

S argumentami uvedenými v napadnutom uznesení obvinený nesúhlasí a poukazuje na časovú súvislosť posudzovaného skutku. V zmysle § 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný (Trestný zákon č. 140/1991

v znení účinnom do 27.01.1999). Ak v čase medzi spáchaním skutku a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa vždy posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší, preto je pre obvineného priaznivejšie posudzovať trestný čin podľa zákona platného v čase spáchania skutku č. 140/1991 v znení účinnom do 27.01.1999 a na konanie je príslušný Okresný súd Trnava (okresný súd v sídle krajského súdu).

Obvinený nesúhlasí ani s právnym názorom prvostupňového súdu, že v obdobnom prípade sp. zn. 4 Ndt 13/2021 zo dňa 29.04.2021 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o vecnej príslušnosti Špecializovaného trestného súdu, pričom poukázal, že v žiadnom prípade nemôže ísť o obdobný prípad, nakoľko skutok vraždy v tomto konaní mal byť spáchaný členmi zločineckej skupiny „C.“. Uvedené dôvodil, že skutok, ktorý sa obvinenému kladie za vinu, mal byť spáchaný v roku 1998, kedy ešte skupina „C.“ ani neexistovala, a zároveň že on a F. G. do zločineckej skupiny „C.“ vstúpili v roku 2001, t. j. nie je možné zakladať príslušnosť Špecializovaného trestného súdu s poukázaním na obdobný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa ustanovenia § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie o postúpení trestnej veci Špecializovanému trestnému súdu a rozhodol, že na konanie v trestnej veci obvineného A. A., nar. XX.XX.XXXX pre trestný čin vraždy spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 27.01.1999 je príslušným na konanie Okresný súd Trnava.

Prokurátor proti napadnutému uzneseniu sťažnosť nepodal. Podaním zo dňa 19.08.2021 označeným ako „správa“, prokurátor požiadal o zváženie možnosti predmetné konanie odstúpiť na Špecializovaný trestný súd a to s poukazom na rozhodnutie NS SR č.4Ndt 13/2021.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a tak zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že krajský súd sa už predmetnou vecou zaoberal a to vo svojom uznesení zo dňa 26.05.2022, sp. zn. 3To/47/2022, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 14.04.2022, sp. zn. 28T/31/2021 a vec vrátil súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol s tým, že úlohou okresného súdu bolo bezodkladne doručiť obžalobu a výzvu obvinenému, obhajcovi, poškodeným a zákonným spôsobom rozhodnúť riadne, presvedčivo a náležite odôvodniť rozhodnutie.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní (na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.06.2022) postupoval striktné a dôsledne podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, následne všetky relevantné skutočnosti dôležité pre posúdenie základnej otázky, t. j. či je vecne príslušným na prejednanie danej trestnej veci, alebo nie, vyhodnotil zabezpečené dôkazy v spisovom materiály v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a dospel k zákonnému záveru o tom, že je potrebné podľa § 244 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku s poukazom na § 562 ods. 2 Trestného poriadku per analogiam, trestnú vec obvineného A. A., pre trestný čin vraždy spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (v znení účinnom do 27.01.1999), postúpiť vecne príslušnému Špecializovanému trestnému súdu.

Okresný súd v napadnutom uznesení uviedol všetky konkrétne skutočnosti, ktoré zakladajú úvahy o jeho procesnom postupe, pričom krajský súd sa s týmito konkrétnymi skutočnosťami v plnom rozsahu stotožňuje, osvojuje si ich a v podrobnostiach na ne (bez potreby ich opakovania) odkazuje, pričom považuje (vzhľadom na sťažnostné námietky obvineného) navyiac uviesť nasledovné.

Podľa § 562 ods. 2 Trestného poriadku, okresný súd v sídle krajského súdu je príslušný vykonať v prvom stupni konanie aj o trestných činoch podľa skôr účinných predpisov, ktoré svojou povahou a závažnosťou zodpovedajú trestným činom uvedeným v § 16 ods. 1.

Vyššie citované ustanovenie sa vzťahuje na trestné činy upravené v skôr účinných Trestných zákonoch, ak sa nepoužijú ustanovenia § 564 ods. 3 a 4 (vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na okresný/

krajský súd pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie okresný/krajský súd podľa doterajších predpisov...). Samozrejme, že toto ustanovenie možno použiť len vtedy, ak sa v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu, vzhľadom na priaznivejší zákon, neposudzuje podľa nového Trestného zákona (zákona č. 300/2005 Z. z. – komentár k Tr.por.).

Zodpovedajúcu povahu a závažnosť treba posudzovať najmä z hľadiska, že keby sa podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona nepoužil skôr účinný zákon, ale trestnosť činu by sa posudzovala podľa nového Trestného zákona, či by bol vecne príslušným na konanie okresný súd v sídle krajského súdu podľa § 16 ods. 1.

Predmetné ustanovenie však túto situáciu výslovne neupravuje z hľadiska pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu (§ 14). Ak by nastal taký prípad, treba postupovať analogicky podľa § 562 ods. 2 a vecne príslušným na konanie by bol Špecializovaný trestný súd.

Predmetná situácia je síce dôsledkom absencie prechodných ustanovení, no toto sa dá riešiť ich systematickým a teologickým výkladom. Vychádzajúc zo zásady, že trestné konanie sa vedie pre skutok a nie pre jeho právnu kvalifikáciu, pre určenie príslušnosti Špecializovaného trestného súdu na prejednanie trestnej veci je rozhodujúce, či skutok, tak ako je popísaný v skutkovej vete obžaloby, napĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedených v § 14 Trestného poriadku a to bez ohľadu na skutočnosť, že z hmotnoprávneho hľadiska, vzhľadom na zásadu zákazu retroaktivity vyjadrenej v čl. 7 Dohovoru, čl. 50 ods. 6 Ústavy a § 2 ods. 1 Trestného zákona, je skutok kvalifikovaný podľa Trestného zákona č. 140/1961 Z. z. účinného v čase spáchania skutku.

K definujúcim znakom právneho štátu patrí aj zákaz retroaktivity právnych noriem, ktorý je významnou demokratickou zárukou ochrany práv a právnej istoty (PL. ÚS 16/95). Nie každá retroaktivita je však nezlučiteľná s princípmi, na ktorých je budovaný právny štát. V teórii a v praxi sa rozlišuje tzv. pravá a nepravá spätná účinnosť (retroaktivita) právnych predpisov. Význam tohto rozlišovania je založený na skutočnosti, že pokiaľ sa pravá retroaktivita v zásade odmieta ako nezlučiteľná s obsahom princípu štátu, nepravá retroaktivita sa akceptuje ako prípustný nástroj na dosiahnutie ustanovených a dostatočne významných cieľov verejnej moci (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Tdo 22/2014).

Podľa názoru krajského súdu aplikácia vyššie citovaného ustanovenia nevykazuje znaky pravej retroaktivity, v našom právnom systéme neprípustnej, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá je prípustná. Dotknutým ustanovením boli uznané právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skoršieho zákona, no zároveň boli zmenené isté práva do budúcnosti a to tým, že takýto trestný čin nebude prejednávať miestne (a vecne) príslušný okresný súd v sídle krajského súdu, ale Špecializovaný trestný súd zriadený zákonom č. 291/2009 Z. z. zo dňa 18. júna 2009 z dôvodu špecializácie na bližšie špecifikovanú trestnú agendu, čomu zodpovedá aj skutková časť preskúmvanej obžaloby. V tomto kontexte tak spätná účinnosť právnej normy na dosiahnutie sledovaného účelu je aj podľa názoru tunajšieho súdu akceptovateľná.

Záverom krajský súd poukazuje na obdobne posúdený prípad, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil, že „prijatím „nového“ Trestného zákona, teda zákona č. 300/2005 Z. z. a novou úpravou pôsobnosti teraz už Špecializovaného trestného súdu Trestným poriadkom, teda zákonom č. 3001/2005 Z. z. Špecializovaný trestný súd nestratil svoju pôsobnosť prejednávať a rozhodovať trestné činy, na prejednanie ktorých bol príslušný podľa dovtedajšej právnej úpravy, preto analogické použitie ustanovenia § 562 ods. 2 Trestného poriadku, keďže iné prechodné ustanovenie Trestný poriadok v tomto smere neobsahuje, je na mieste (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2021, sp. zn. 4 Ndt 13/2021).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto sťažnostnému súdu po preskúmaní napadnutého uznesenia nezostávalo iné, ako sťažnosť obvineného A. A. v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.